

Ligesom ved klapning i EF-fuglebeskyttelsesområderne kan der være tilfælde, hvor amterne af hensyn til en meget lang sejlafstand fra en lille havn til et område med over 6 meter vand udlægger en klappads på under 6 meter vand.

Amtet kan også ønske at udlægge klappadsen således, at materialet, der klappes her, kommer til at virke som naturligt kystfodrende på en erosionskyst. Det materiale, der klappes på denne måde, er altid uforurennet sand, der vandrer langs kysten og »stoppes i denne vandring« af en sejrende. Såfremt dette sand klappes på dybt vand, kommer det til »at mangle« i kystzonen på en erosionskyst. Dette problem er i flere tilfælde blevet løst ved, at amtet efter en nærmere miljømæssig vurdering har tilladt, at materialet blev klappet på lavt vand på den anden side af sejrenden, hvorfra det har kunnet vandre videre.

Skov- og Naturstyrelsen har hidtil ofte støttet en sådan klapning, da materialerne herved er blevet nyttiggjort, og da der herved vil være mindre behov for indvinding af bedre sandmaterialer til kystfodring. Det har dog været en forudsætning, at klappingerne kunne gennemføres uden biologiske konsekvenser i det lavvandede område.

Skov- og Naturstyrelsen har også i nogle tilfælde peget på, at uforurennet sand kunne klappes i et gammelt sugehul beliggende på lavt vand, idet der hermed ville blive opnået en ønskværdig efterbehandling af et tidligere indvindingsområde.

Den foreslåede samtykkebeføjelse vil i relation til klapning i lavvandede områder blive administreret efter følgende retningslinier:

I fremtidige sager, hvor et amt foreslår klappning inden for 6-meter-dybdekurven, vil der blive foretaget en selvstændig bedømmelse af hver enkelt sag ud fra ovennævnte biologiske råstof- og kystbeskyttelsesindfaldsvinkler og afgivet samtykke eller afslag i overensstemmelse hermed.

For at opnå en naturgenopretning i EF-fuglebeskyttelsesområderne og de lavvandede områder kan der efter en konkret miljømæssig vurdering gives samtykke til, at klappning af uforurennet sand kan finde sted i gamle sandsugehuller inden for disse særlige beskyttelsesområder.

Til nr. 6

Ændringen i § 28, stk. 1, er en konsekvens af den foreslåede tilføjelse til § 26. En bindende høring foreslås således indført i selve lovteksten og ikke som oprindeligt foreslået via en bemyndigelse.

Til nr. 7 og 8

I den gældende lov er politiet i de tilsvarende bestemmelser direkte tillagt beføjelse til at gå om bord og foretage undersøgelser m.v. Da det ikke er tanken at ændre myndighedsbeføjelserne, og da politiets beføjelser ikke kan hvile på delegation fra en anden minister, genindsættes politiet med dette ændringsforslag direkte i bestemmelserne.

Til nr. 9

Ændringen er en konsekvens af ændringsforslag nr. 10.

Til nr. 10

Med denne bestemmelse foreslås det, at afgørelser vedrørende klappning i EF-fuglebeskyttelsesområder skal kunne påklages til Miljøklagenævnet frem for til miljøministeren (og efter delegation Miljøstyrelsen). Baggrunden herfor er, at der, jf. ændringsforslag nr. 5, kun må meddeles tilladelse til klappning i EF-fuglebeskyttelsesområder m.m., såfremt miljøministeren (Skov- og Naturstyrelsen) har meddelt samtykke hertil. Det er på denne baggrund mindre hensigtsmæssigt, at klagemyndigheden som ved de øvrige klagesager er Miljøstyrelsen. Det forekommer således uheldigt og i strid med god forvaltningsskik, at en myndighed skal behandle klagesager, hvor en anden myndighed under samme ministerium har afgivet en for afgørelsen bindende udtalelse. I et valg mellem de to uafhængige klagemyndigheder, Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet, er valget faldet på Miljøklagenævnet med dets sagkyndige medlemmer frem for Naturklagenævnet med dets politisk udpegede medlemmer, idet det i sager af denne type er mest nærliggende at lade klagesagerne vurderes af sagkyndige. Klagesagerne på dette område har i øvrigt også en række lighedspunkter med de opgaver, Miljøklagenævnet i forvejen har efter miljøbeskyttelsesloven. Miljøklagenævnet kan